

Programma, Quo Decanus & Professores Facultatis Medicae, Ad Exequias ... Dn. D. Johannis Bacmeisteri, Medicinae & Mathematicum Professoris celeberrimi, Facultatis suae Senioris gravissimi, meritissimi, Omnes omnium Ordinum Cives Academicos peramanter & officiose invitant : [P.P. sub sigillo Facultatis Medicae, 24. Februari 1686.]

Rostochi[i]: Wepplingius, [1686]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746583133>

Druck Freier Zugang

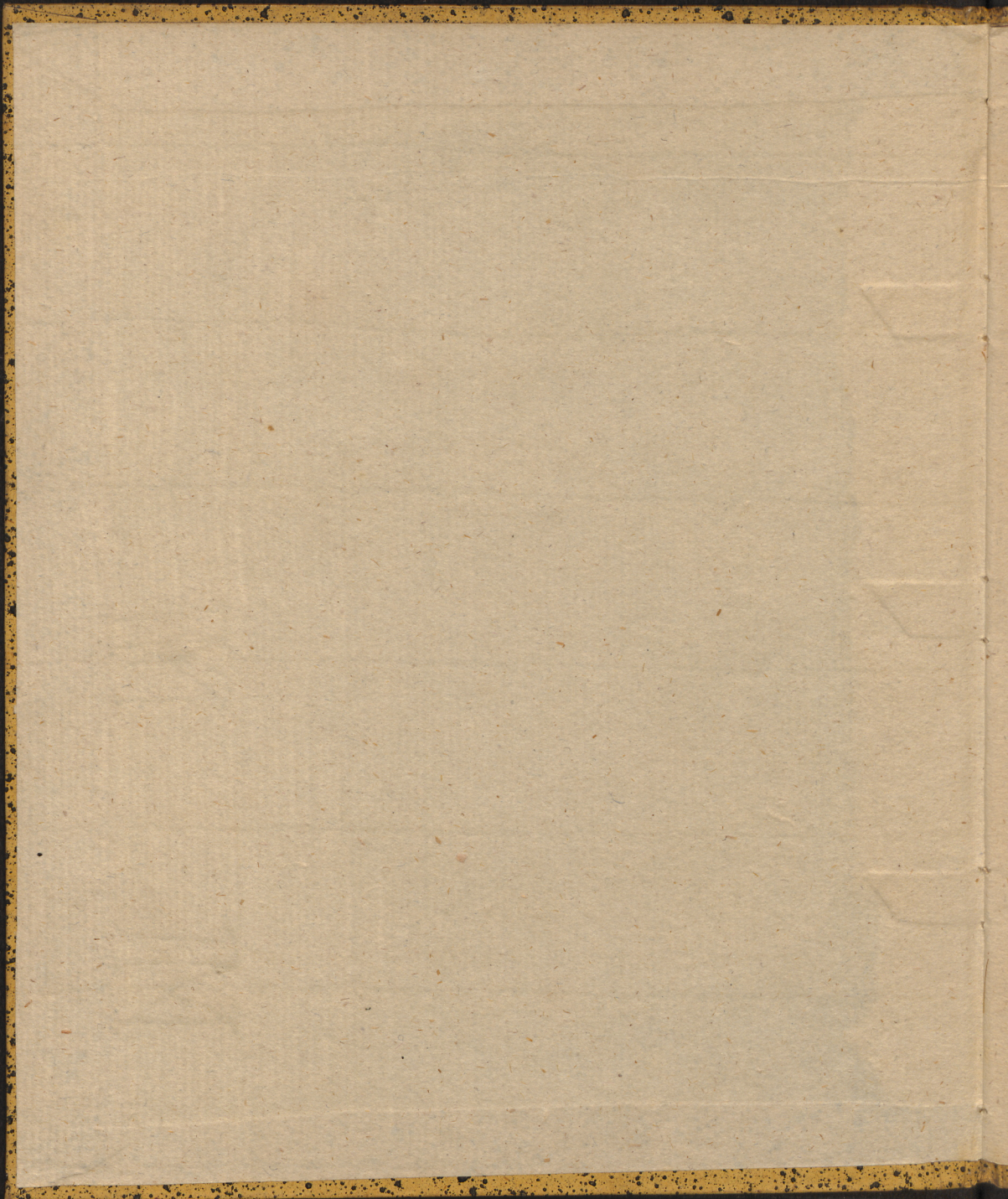

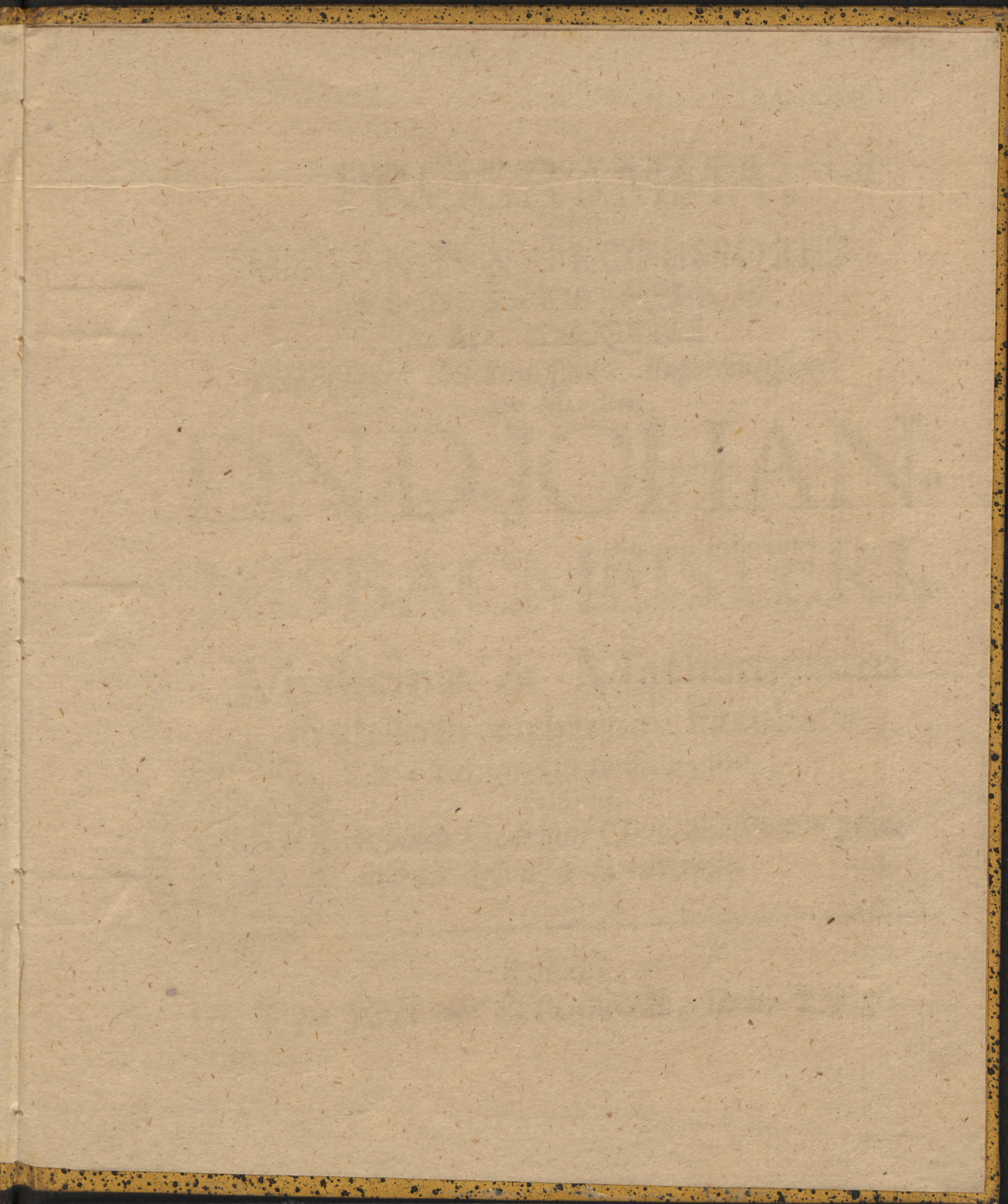
Fac. med.,
in ^{ph.} J. Bacmeister. *J.*

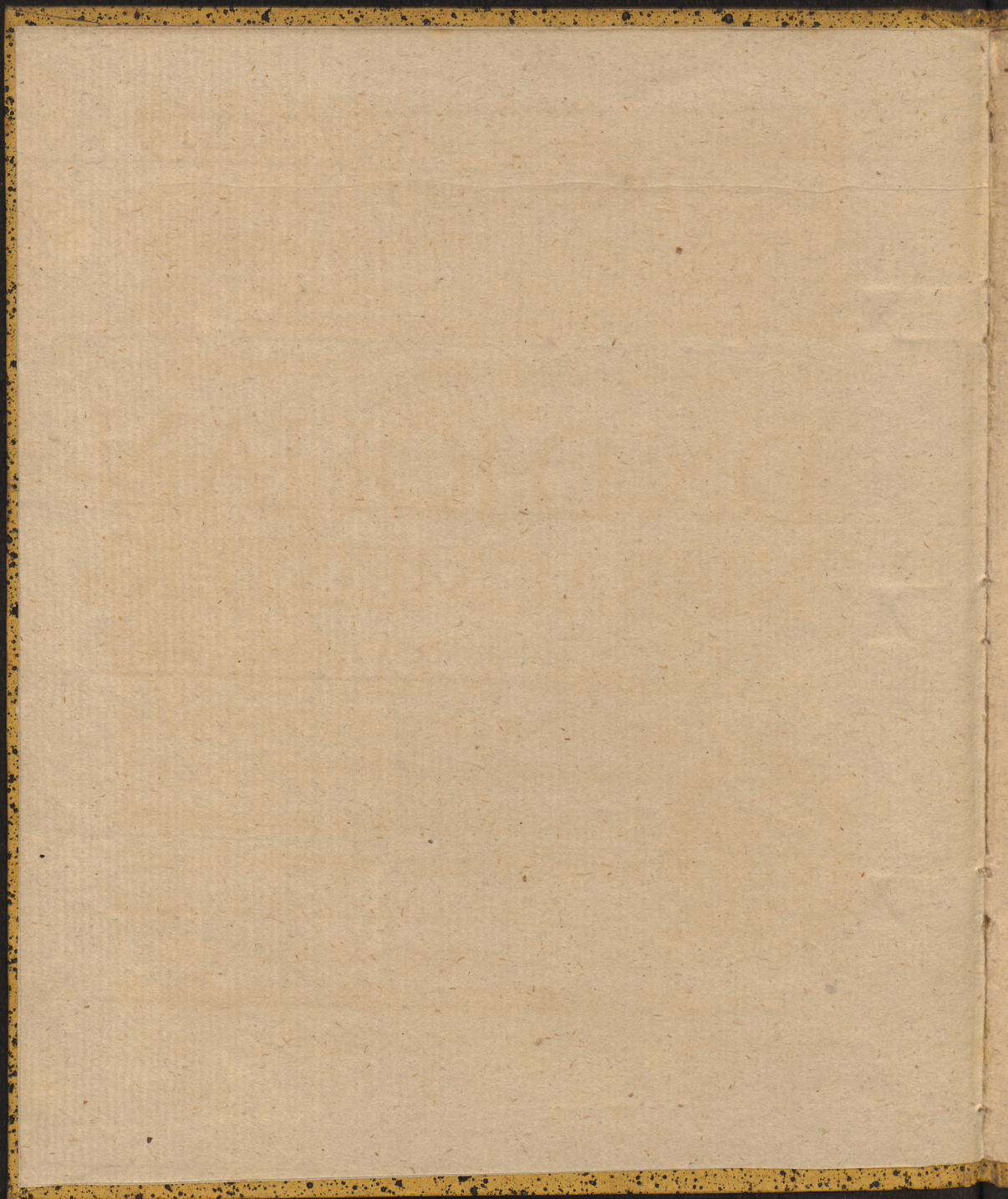
R. 1686.

32.

PROGRAMMA, 20.

²⁷⁰
DEGANUS & PROFESSORES
FACULTATIS MEDICÆ,
AD EXEQVIAS

*Nobilissimi, Excellentissimi, Experientissimi,
nunc beatissimi,*

DN.D.JOHAN-
NISBACMEISTERI,

Medicinæ & Mathematicum
Professoris celeberrimi, Facultatis

suz Senioris gravissimi, me-
ritissimi,

omnium Ordinum Cives Academicos per-
manenter & officiosè invitant.

Rostockl,

Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

S. P.

ANnis & canicie obfi-
tus, curis tandem, & laboribus
& senio confectus, Veneran-
dus Facultatis nostræ SENIOR;
Experientissimus DN. D. JOHANNES
BACMEISTERUS, Academiae Profes-
sor famigeratissimus, Collega noster de-
sideratissimus, postquam ad ultimum vi-
tæ halitum egregia vitæ sinceritate, mul-
tisqve meritis inclaruisset, fatis concessit
feliciter! Nobis tanto acerbior profecto
mors ejus, quanto majora merita nostri
Seni-

Senioris ac virtus fuit, Quæ ut inexpli-
cabilis ferè est, & nunquam commenda-
ri satis pro dignitate potest, ita navanda
nobis sedulò hæc opera, ut cujus meritis
& incredibili bonitati nullæ unquam suf-
ficient laudes, ejus tueamur sanctè memo-
riam tamen, nec minoribus definiamus
circulis, quam ipsa diffunditur æternitas.
Qui, cum incredibili fide, prudentia, stu-
dio, non tantum curaverit Academiæ res,
verum in melius quoque provehere sem-
per allaborarit; qui tot cujuscunque for-
tunæ & conditionis homines, summos,
imos, proceres, cives ægros ac fessos, & ul-
tima metuentes, salutare levarit ope, & ex
ipsius mortis propemodum faucibus ere-
ptos, vitæ & luci restituerit. Quanto non
modo præsidio & bono, verum & orna-
mento ac lumine hæc Academia, hæc ci-
vitas privata orbataque est! In factitanda
Medicina, ita semper versatus est, ut ne-
scias

scias magisne fidem & cautam illam pro-
videntiam, quam facilitatem ejus, ac
promptitudinem benignam, celebrare o-
porreat. Nemini enim nunquam ejus
non patuere fores, & uti admittebat quos-
vis comiter, ita omnes studiosè consilio
juxta ac ope adjutabat. Parum sollicitus,
quid sibi mercedis aut lucri inde speran-
dum. Quo fiebat, ut nunquam non e-
jus ædes magna hominum turba, qui o-
pem salutemque peterent, celebrarentur.
Quibus omnibus pro virili sua perpetuo
studebat consulere, ut sæpius sibi ipsi ac
valetudini consuleret male, eorumque ne-
cessitates magis quam suam ipsius respi-
ceret salutem. Et profecto naturâ & ori-
gine aliter esse, non poterat hæreditariò,
nisi pius, justus, religiosus, ingeniosus, pru-
dens, officiosus, laboriosus, virtuosus, fa-
cilis, mansuetus, humanus, affabilis: ex
præclarissima enim Bacmeisteriana famâ-
que

que illustri profapia oriundus, quæ non nisi tales generavit Aristides, tam Theologos quam Medicos æstimatissimos, Hos gloriosos generis autores, omnemque beati Senioris vitæ historiam, Magnificus DN. RECTOR more solito plenius recenserebit. Erat in ipso nostro Beato Candor incredibilis, inusitata & æquitas; ab altercationibus item, quàm alienus fuerit, nemo est, qui ignoret. Erat, lenis, humanus, comis, abhibens omnem tetricitatem à vultu, non morosus & difficilis, sed jucundus, & temperata gravitate affabilis, & quod supra dixi, aliorum utilitatis si quisquam studiosissimus, & id etiam sæpe suo cum damno. Jam quid de pietate dicam, summa illa & nihil quicquam in speciem ficta? Quid de aliis innumeris item, quæ adhuc expendenda essent?

Morbus, quo Beatus noster Senior occubuit, non unus fuit, verum ex tribus malitiosè & capitaliter complicatus, eoque nomine periculosus & lethalis. Primus, Senectus fuit, quæ morbus est, quo plerique tandem consumuntur, succumbunt & expirant Senes: illa enim cum aliis quibusvis invaletudinibus communem habet causam & formalitatem, in qua omnes conveniunt morbi. Non naturales solummodo actiones exercendi impotentia Senium, est, verum etiam vitales & animales, à præternaturali Spirituum & organorum dispositione dependens.

XI

Labo-

Laborat senile corpus, non modo in temperie frigida
 & sicca, sed sæpe etiam humida, catarrhosa, non
 raro febrili calidâ. Cum primis autem plerique Se-
 nes ex iactura calidi innati, humidi radicalis, nec non
 influentis defectu deficiunt & naturali morte mori-
 untur. Hinc familiares ipsis sunt ἀρεμία, καχεμία, ἀνορε-
 ξία, δυσρεξία, ἀνψία, βεγδυνψία, virium debilitas, tremor,
 vigilæ, memoria labilis, aliæq; quam plurima Senectu-
 tis incommoda & imbecillitates. Alter, quo aliquot
 haecenus annis colluctatus est Beatus noster Colle-
 ga, Hemicrania fuit contumacissima, acerrima, quæ
 nullis plenè cedere, etiam generosissimis remediis
 voluit, suspendi tantū potuit. Sæpenumero adeò exa-
 cerbati & exquisiti fuerunt dolores, ut lecto eum af-
 fingerent, & fractis viribus de salute ipsius & vita du-
 bitare juberent. Causa contumacissima hujus mali,
 liquor erat sulphureo-mercurialis, ingrata dulcedi-
 ne imbutus, ori, palato, faucibus inimicus, dentibus
 etiam, quos vacillantes, quosdam defluentes redde-
 bat, infensus, ille levi causa irritatus exasperabatur, &
 sæpissime gravissima inferebat symptomata, dolores
 vigilas, langvores, virium dejectiones. Aliquot
 ante obitum diebus cum impetu adeò ferino in fau-
 ces, linguam, pulmones, præcordia irruerat, ut rau-
 cum, dein ἀσπυρον, asthmaticum, tandem cum sterto-
 re ὁρρόπυρον cum redderet, quæ haud obscura lethar-
 litatis

nitatis præbebant indicia. Tertium malum in obitu beati nostri Professoris conspirans, Nephriticum erat, ex crassa pituita & viscida mucilagine renes oppilante, orta, quod non tantum continuis suis doloribus, & subsequenter aliis sibi individuis symptomatibus, *duress*, interdum *ixuria*, exiguum quod supererat virium exinanivit, sed tandem planè exhaustum. Et hi fuerunt exitialiter complicati morbi, capitales & conjurati hostes in internecionem Beati nostri Senioris unanimiter conspirantes. Hunc finem habuit desideratissimus noster Collega, qui propter ingentes virtutes & præclarissima merita vel integra secula vivere dignus, si parceretur naturæ lex, atque id ipsum ei oneri forte non fuisset. Nam quotumquemque vita hodie non gravat? tot periculis, tot vicissitudinibus atque calamitatibus exposita semper? iis verò infesta præcipue, qui DEO pietatique animum ab seculo abduxerunt, in quo jam diu fuerat Noster. Nam quanta pietas reverentiaque Numinis in eo fuerit, iis præcipuè constat, qui interiorem ejus vitam, & qualis erat domi, contemplati fuerunt. Quoties amici eum nunc orantem, nunc psallentem, sæpe & lacrymantem offenderunt. Nos lugemus meritò tanti Viri jacturam & obitum suis nobisque sat acerbum; verum cum divinæ ita dispositioni, caducis eum & transitoriis hisce eximere, & parte meliore

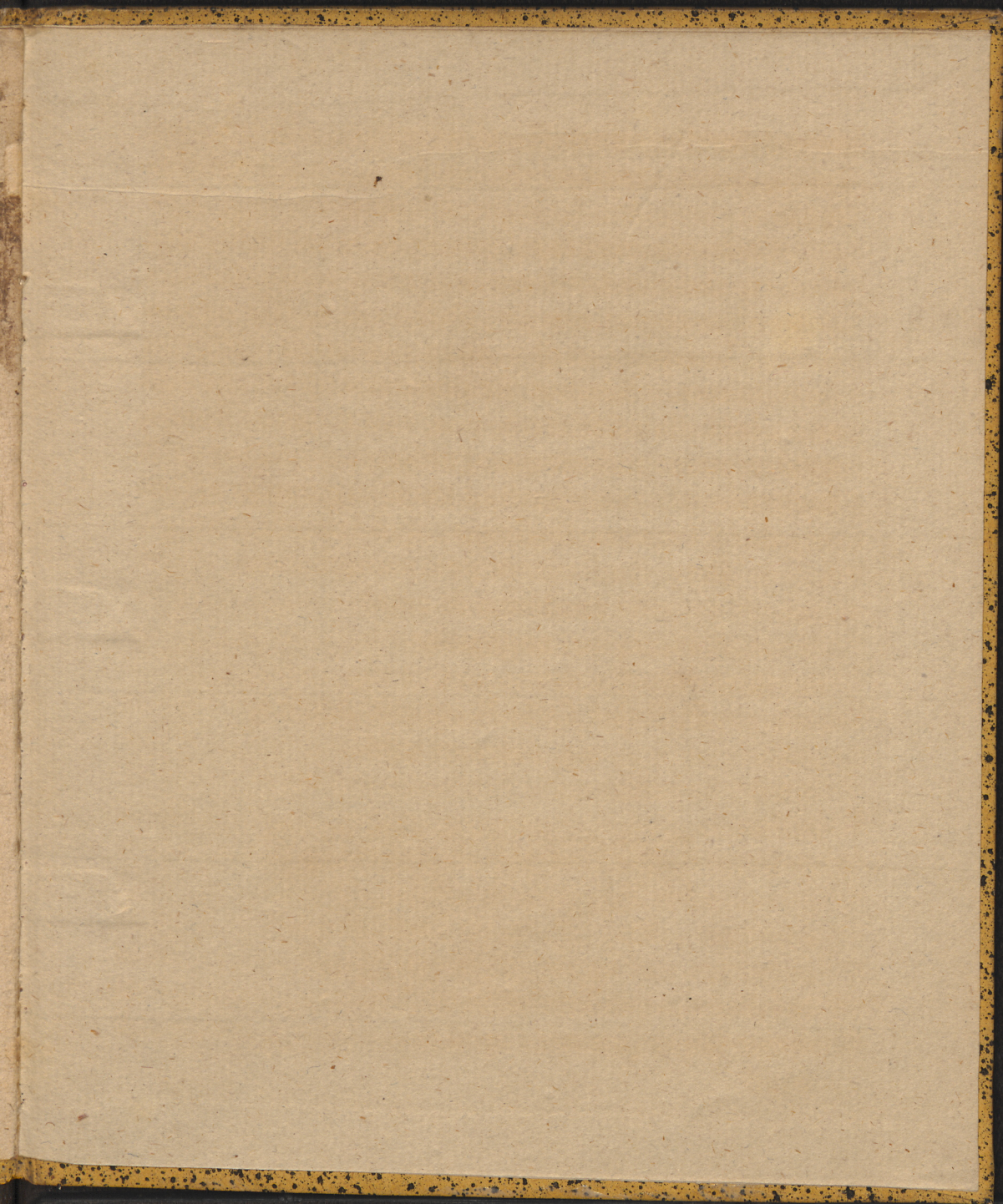
liore sui cœlitibus associare, cōplacuerit, beatiori
ipſius, qvā jam fruitor felicitati invidere non poſſu-
mus.

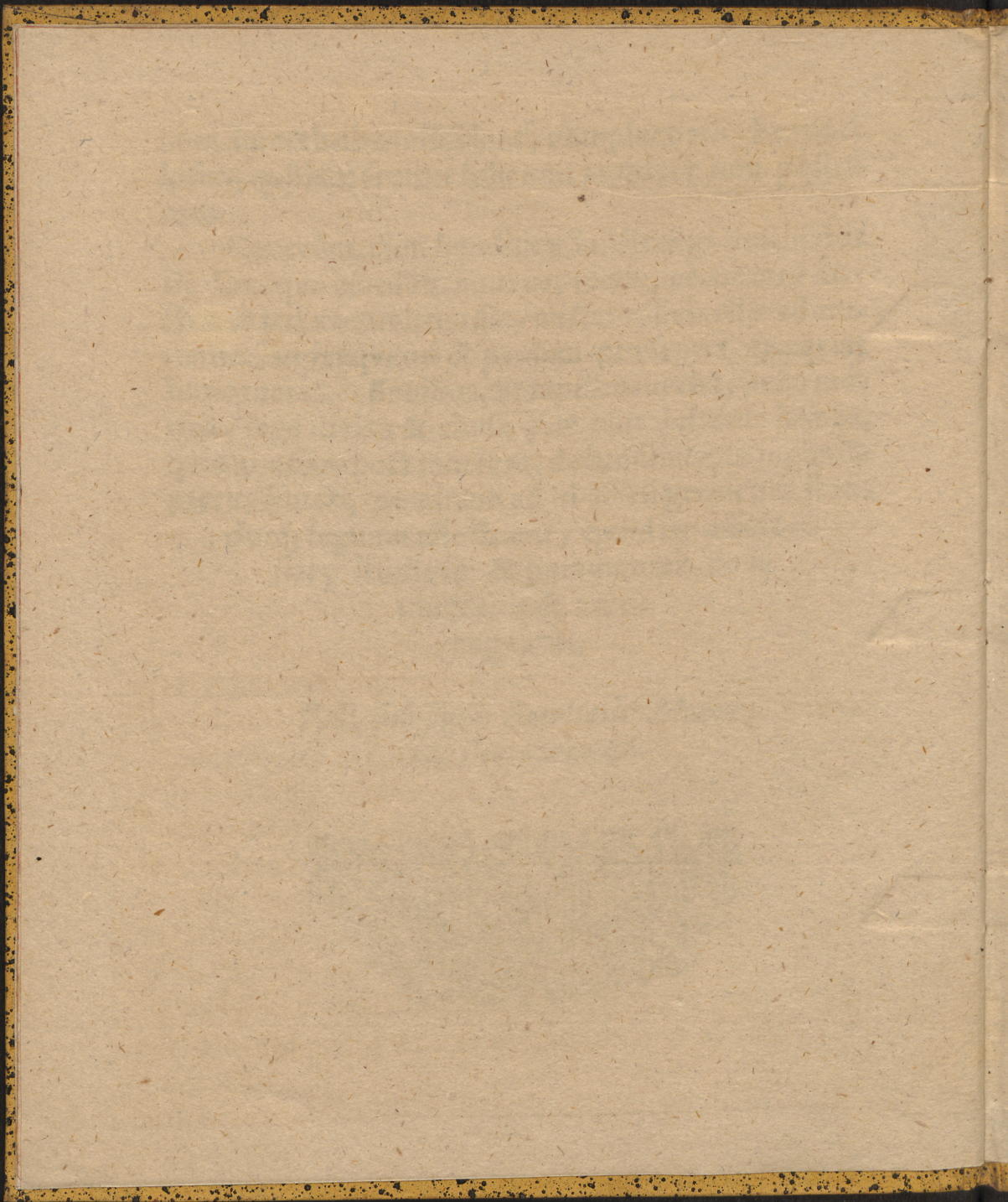
Cæterū, cū ſepulturæ hodiernus deſtinatus
ſit dies, qvo ejusdem exuviæ, terræ, communi no-
ſtræ matri committendæ, noſtri officii eſſe admo-
nemur, ut frequenti & prolixa præſentia exeqvias
honoremus. Senibus, Senioribus in vita, bene me-
ritis, lege divina & civili, præ aliis debetur honos,
qvīdni etiam poſt mortem, deſunctis? ipſa ingentia
merita functi, neminem ad id officii genus præſtan-
dum, ſegnem eſſe ſinent, qvōd ut officioſè
ſiat, ſtudioſè & peramanter con-
tendimus & enixè

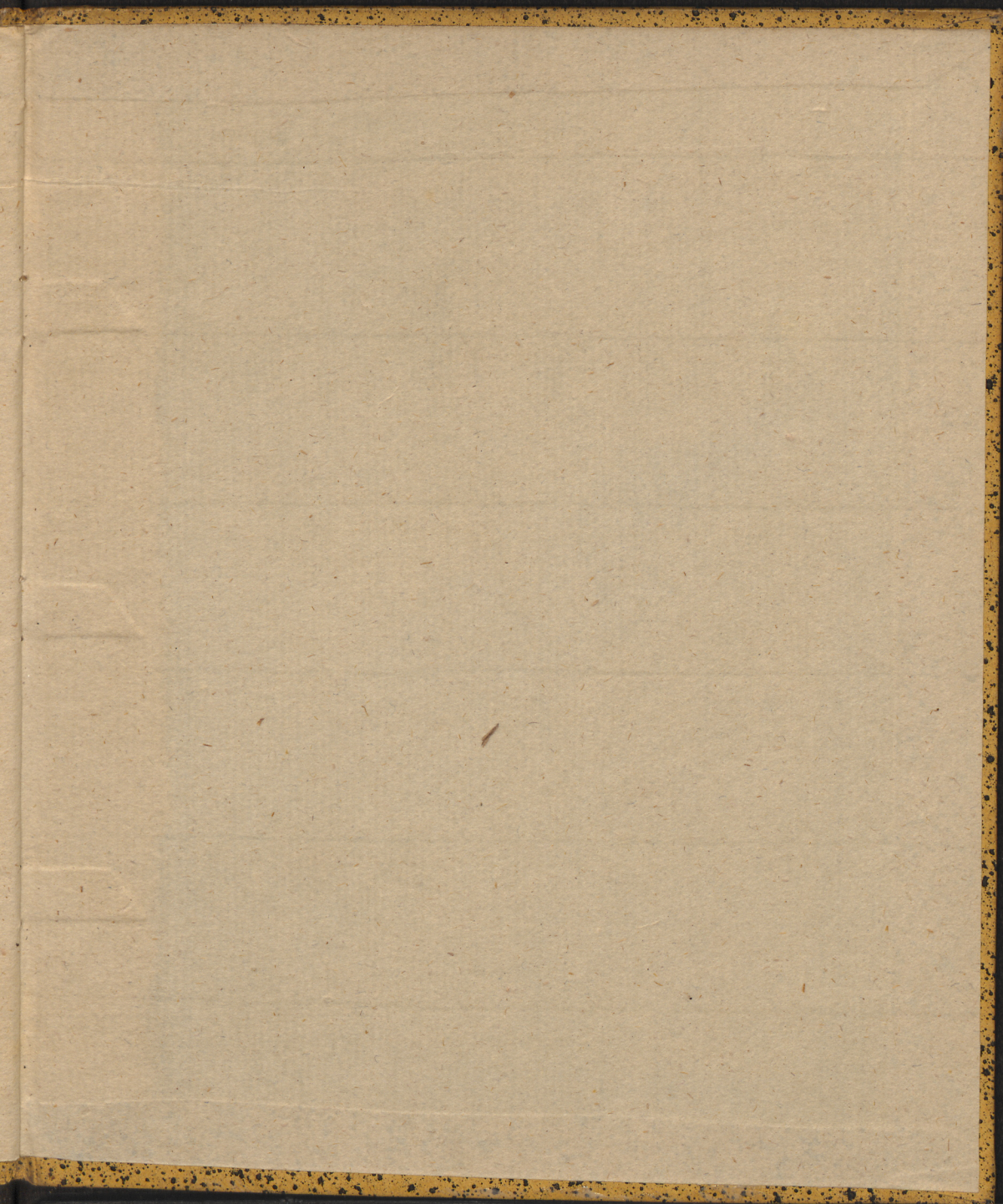
rogamus,

*P. P. ſub ſigillo Facultatis Medicæ,
24. Februari 1686.*

iratis præbebant indicia. Te
 cum beati nostri Professoris consi-
 erar, ex crassa pituita & viscida
 pilante, orta, quod non tantum
 ribus, & subsequenribus aliis sibi
 matibus, *duresca*, interdum *ixuei*
 pererat virium exinanivit, sed ta-
 sit. Et hi fuerunt exitialiter com-
 tales & conjurati hostes in intern-
 stri Senioris unanimiter conspira-
 habuit desideratissimus noster C-
 ingentes virtutes & præclarissima
 secula vivere dignus, si parceretur
 id ipsum ei oneri forte non fuisset
 quemque vita hodie non gravat & t-
 cillitudinibus atque calamitatibus
 iis verò infesta præcipue, qui DEC-
 mum ab seculo abduxerunt, in qu-
 Noster. Nam quanta pietas reve-
 nis in eo fuerit, iis præcipue consta-
 ejus vitam, & qualis erat domi, con-
 Quoties amici eum nunc orantem,
 sæpe & lacrymantem offenderunt,
 meritò tanti Viri jacturam & obitu-
 far acerbum; verum cum divinæ ira-
 ducis eum & transitorijs hisce exim-

um in obi-
 phriticum
 renes op-
 suis dolo-
 s sympto-
 quod su-
 è exhau-
 orbi, capi-
 Beati no-
 nc finem
 propter
 integra
 , atque
 quorum-
 s, tot vi-
 emper?
 ve ani-
 fuerat
 Numi-
 riorem
 uerunt,
 entem,
 gemus
 bisque
 ni, ca-
 re me-
 liore

